

an, gjentagende at votere en Krigsskat; jeg kan imidlertid ikke ganske dermed forene den Slutning, som den ærede Rigsdagsmand senere kom til, idet han meente, at man skulde tye til en Endoms-Beskatning istedetfor til en Beskatning af Personer; thi jeg troer ikke, at man med fuld Føie her kan efterligne det, som finder Sted i England, og følge den der gjældende Indkomsskat, uden at vi vilde komme til at gjøre Noget, som i alle væsentlige Dele vilde ligne en ny Hartkornbeskatning (Hør!). Jeg skal senere komme tilbage til dette Punkt; men jeg vilde allerede her strax berøre det, idet det forekommer mig, at den ærede Taler allerede her kommer i Modstøelse med sit senere Foredrag. Hvad nu de forskjellige paapegede Hovedmangler angaaer, da maa jeg tilstaae, at det for Størstedelen fremstiller sig for mig som en Dypregning af flere af de Ufuldkomnheder, hvoraf dette Lovudkast som ethvert andet Arbejde af dette Slags, naar det første Gang træder frem, maa lide, men hvoraf det vel vil kunne være muligt, at en Deel afhjælpes ved Bearbejdelsen her; der er imidlertid ogsaa en Deel, som ikke vil kunne afhjælpes, og derfor er det, at Regjeringen har udtalt strax ved Sagens Fremlæggelse, at man havde betragtet denne Indkomsskat, her som i alle andre Lande, som noget Provisorisk, Noget, man maatte begynde med, indtil Erfaringen viste, hvilke forskellige Modificationer der kunde være tjenlige, for at see Sagen videre fremmet. Jeg skal imidlertid berøre nogle af de paapegede Mængder i den Orden, som de ere fremsatte. For det Første har den ærede Taler fremhævet, at det skulde være umuligt at efterkomme den Bestemmelse, som er givet i § 13 om en Fortegnelse over alle Skattepligtige, at det skulde være umuligt i det mindste i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, og han har i saa Henseende fundet, at den Henvisning, som gives til at benytte Folketællingslisterne, ikke skulde være tilstrækkelig, saa meget mere, som Folketællingen kun foretages hvert 5te Aar, saa at man altsaa ikke er istand til at opgive det virkelige Forhold for de mellemliggende Aar, og da der gives mange Skattepligtige, navnlig juridiske Personer, som ikke staae i Folketællingslisterne. For det Første maa jeg tillade mig at gjøre

opmærksom paa, at der med Hensyn til det Tidspunkt, fra hvilket Indkomsskatten nu foreslaaes indført, netop vil være den Fordeel, at Folketællingen nylig har fundet Sted, saa at altsaa Folketællingslisterne i det Mindste ved den første Udarbejdelse af Skatterullerne ere nøiagtige og kunne afgive et onskeligt Grundlag; ved en senere Udarbejdelse vil man da kunne støtte sig paa disse nye Ruller. For det Andet ere Folketællingslisterne ingenlunde fremstillede som et Universalmiddel eller det væsentligste Middel, hvortil Bedkommende kunne støtte sig; dette fremgaaer allerede deraf, at Loven kun yttre, at, naar man ønsker disse Lister, kunde de paa Forlangende erholdes, forsaavidt man ikke maatte have Gjenparter af dem. Der gives desuden ganske andre Midler; f. Ex. i Kjøbenhavn, der mulig vil være det Sted, hvor det vil være vanskeligt at faae Listerne affattede, har man det ganske simple Middel, at tye til Rodemesternes Hjælp; det er dog ved Hjælp af disse Mænd, man faaer saamange andre Oplysninger, og det er ogsaa ved Hjælp af dem, man med Hensyn til Krigsskatten har kunnet faae de fornødne Oplysninger, for at kunne ramme dem, som skulle rammes deraf. Den ærede Taler har fremdeles angivet som en Vanskelighed, at juridiske Personer ikke vare anførte i Folketællingslisterne, og spurgt, hvor de skulde ansættes til Skat. For det Første fremgaaer det af Lovforslaget selv, at, naar det er tvivlsomt, hvor en saadan juridisk Person opholder sig, da kan man, for at ansætte Samme til Skat, vælge hvilket Sted man vil; og det vilde saaledes ikke have nogen Vanskelighed f. Ex. med Hensyn til den Kjøbenhavn-Roeskildske Jernbane, som den ærede Taler omtalte, at ramme den, idet man enten kunde beskatte den i Kjøbenhavn eller i Roeskilde. Men der er en anden og større Vanskelighed, som Regjeringen ikke har overseet, men som den ærede Rigsdagsmand ikke har omtalt; den nemlig, at komme til at ramme de høiere tjenende Personer, som ikke selv have fast Bopæl, men opholde sig hos deres Huusbond. Jeg nævner dette Exempel instar omnium, for at vise, at disse Vanskeligheder kunne bortryddes ved de Midler, man har til sin Disposition. Hvor-